

Als dit theater over theater wordt, doe ik niet mee

Teun Smits

PERSONAGES

Alle personages dragen hun letter bij zich

A - Niet Manuela

B - Heeft stiekem een zwaard bij zich

C - Heeft iets gek aan en is daar niet van gediend

D - Chef sfeerbeheer

E - Clown die op de lijn probeert te letten

F - Drinkt verf en sterft

G - Conciërge / souffleur / technicus

H - Wil een eerlijkere rolverdeling

I en J - Willen ook tekst

K - Hoeft niet zonodig

L - Dinges van de kostuums

M - Regisseur die totaal onverwacht vanuit het publiek opkomt

A, B, C en D zijn of komen op

A:

Eerst de rolverdeling?

B:

Ja hoor...

C:

Echt ongelooflijk dit...

B:

Ik wist het.

A:

Wat?

B:

“Eerst de rolverdeling?”

A:

Wat is daar mis mee?

D:

Daar is niks mis mee. Best een leuke eerste zin.

A:

We moeten toch de rollen verdelen?

B:

Ja...

A:

Ja? Ik voel een “maar” aankomen. Maar...?

B:

Maar... het is toch wel weer ontzettend opvallend dat jij zonder te overleggen jezelf meteen de eerste zin toe-eigent.

A:

De eerste zin? Hè? Iemand moet toch iets zeggen?

C:

Ja, maar waarom vind je dat jij het moet zijn?

A:

Nee, dat vind ik niet per se. Tering.

C:

En toch trek je zonder te overleggen gewoon je muil open.

A:

Oke... nou, sorry dan. Zullen we opnieuw beginnen anders?

B:
Sjonge jonge...

A:
Wat?

B:
Nee...

A:
Wat is er?

B:
Ik denk dat we allemaal dachten dat het een goed idee zou zijn om opnieuw te beginnen, maar het feit dat jij dat dan weer moet voorstellen...

A:
Hoe bedoel je?

C:
Alsof we daar zelf niet op waren gekomen.

A:
Nee, hè? "Zelf"? Maar zo bedoel ik het toch helemaal niet.

D:
Precies. Zo is het helemaal niet bedoeld.

B:
Hoe dan?

D:
Anders. Toch?

A:
Ik dacht gewoon...

C:
Nee, nee. Het probleem is niet dat je het dacht, het probleem is dat jij die gedachten meteen uitspreekt.

A:
We zijn toch gewoon in gesprek?

B:
Ik denk eerlijk gezegd dat als wij niet af en toe ingrijpen, jij verzandt in een eeuwige monoloog.

C:

Ik krijg bij jou inderdaad vaak het gevoel dat je niet luistert.

A:

Wat?

C:

Hier, je luistert nu niet eens.

D:

Nee, jij bedoelt meer “hoezo?”, toch? Met je “wat?”

A:

Hè?

D

O ja, dat kan ook.

C:

Weet je: het is gewoon zo dat het tijdens een gesprek met jou meestal aanvoelt alsof je niet echt luistert, maar meer wacht tot jij weer kan praten.

A:

Waar de fuck komt dit nou ineens vandaan?

B:

Mogen we dat niet zeggen? Ik dacht dat we gewoon in gesprek waren.

A:

Dit voelt niet als een gesprek maar meer als The Roast of Manuela.

C:

...uhm... wie?

B:

Pardon? Manuela?

A:

Kan toch?

D:

Ik vind dat een heel mooie naam.

C:

Hoezo ga jij ineens, tussen neus en lippen door, zomaar jezelf een naam lopen te geven?

B:

Werkelijk waar on-ge-lofelijk dit.

D:

Dat komt natuurlijk van Immanuel.

C:

Wat, dacht je dat dat niet op zou vallen? Manuela. Nou mooi niet dus. Als iedereen zomaar namen aan zichzelf gaat lopen geven... dan...

A:

Dan...?

C:

Nou... dan...

D:

Dan zou dat een mooie boel worden? Of zo? Dat bedoel je, denk ik.

C:

Ja.

A:

Oké dan niet. Ik trek 'm wel terug. Ik heet geen Manuela.

B:

Goed. Ik stel voor dat we, ondanks de onbeschofte manier waarop het personage dat voorheen bekend stond als Manuela zichzelf het middelpunt heeft toegeëigend, het voorstel om opnieuw te beginnen toch moeten honoreren. Mee eens?

C:

Mee eens.

D:

Ja, laten we dat doen.

B:

Goed.

C:

Oké.

D:

Ja. Leuk.

B:

Wat leuk?

D:

Oh nee niks, ik heb er gewoon zin in.

B:...oké.

A:

En dan beginnen we met de rolverdeling?

B:

Serieus?

A:

Wat?

C:

Dit meen je toch niet...

A:

Hè?

B:

Dat je het gewoon weer doet.

A:

Dat ik wat weer doe?

C:

Dat je weer begint.

A:

Maar we waren toch nog niet... ja, hoe kan ik dat nou weten? Wanneer is iets begonnen dan?

B:

Dat gaat op gevoel.

A:

Op gevoel?

C:

Ja.

A:

Ja?

D:

Ja, dat gaat wel op gevoel ja.

A:

Oh.

D:

Maar geeft niks. Kan gebeuren.

A:
Prima.

B:
We proberen het nog een keer.

Korte stilte. E komt op als clown (of iets anders doms)

E:
Le véritable voyage de découverte ne consiste pas à chercher de nouveaux paysages, mais à avoir de nouveaux yeux -

C:
Pardon?

E:
Hm?

D:
Is helemaal niet erg, maar hier gaat iets mis geloof ik.

B:
Wat doe je?

E:
Shit, te vroeg? Ja, het was stil en ik dacht ineens: fuck, heb ik nou m'n cue gemist? Dus ik snel op. Goed. Gênant dit - maar uhm... dan ga ik er weer van tussen.

E af

B:
Sorry, maar ik vind me dit een partij onprofessioneel.

C:
Wat zei-ie nou?

A:
Iets van dat de ware ontdekkingsreis niet zit in het zoeken naar nieuwe landschappen maar in het kijken met nieuwe ogen.

C:
Hè? Nee, het was toch Frans of zo?

A:
Ja...

C:

Ja...?

D:

Is dat niet van Proust?

A:

Zou goed kunnen ja.

C:

Wat?

B:

Nee, wie?

C:

Wat wie?

B:

Proust is een wie, niet een wat.

C:

Hè?

D:

Lieverd, hij bedoelt: Proust was Frans.

C:

Maar wat lul jij dan?

A:

Ik vertaalde ongeveer -

F komt op met een blik verf, drink dat leeg en sterft

B:

Wat - de - fuck.

C:

Oké, jongens, waar gaat dit nou mis?

E rent op

E:

Sorry sorry sorry. Ik had moeten zeggen dat ik te vroeg was toen ik af liep, maar omdat ik dat niet deed, dacht zij dat ze op moest omdat het normaal gesproken haar cue is om op te gaan - dat ik af loop, snap je?

F:

Was ik te vroeg? Ik dacht al: ik was toch alléén op de vloer tijdens mijn sterfscène? Maar ja,

shit, nu hebben we wel een probleem... want uhm... wacht even...

F houdt de ene hand voor haar mond en de andere in de lucht

A:

Wat doet ze?

B:

Volgens mij probeert ze aan te geven dat ze zo doorgaat met praten, maar dat ze zich even moet focussen op niet kotsen.

C:

Zo van: "Momentje".

D:

Gaat-ie?

A:

Gadver.

D:

Anders even rustig door je neus ademen.

F:

Ja nee wacht het gaat wel. Probleem is alleen dat ik geen tweede kostuum heb en -
(doet even haar hand voor de mond, ademt rustig) dat ik geen tweede kostuum heb en dit zit onder de yoghurt.

C:

Oh, dat is gewoon yoghurt?

A:

Wat, dacht je dat dat echte verf was?

C:

Ja weet ik veel.

A:

Jezus, hoe dom kan je zijn?

B:

Effe dimmen, Manuela.

E:

Manuela?

D:

Maar maakt het voor de scène uit wat je aan hebt? Ik vond trouwens wel echt dat je dat heel mooi deed zojuist. Echt vet geloofwaardig en zo. Maar maakt het uit voor de scène wat je

aan hebt?

F:

(ademt rustig in) Nee, maar misschien vindt - hoe heet ze? Van de kostuums - dat wel belangrijk?

C:

Hebben we iemand van de kostuums?

B:

Ja. Hoe heet ze...? Dinges.

C:

Hè? Waarom de fuck heb ik dan dit aan?

D:

Hoe bedoel je?

C:

Dat dit geen porum is, is tot daaraan toe, maar als we er speciaal iemand voor hebben...

D

Ik vind juist dat je er prachtig uitziet.

F:

En trouwens, ik trek het ook echt niet om nog een blik yoghurt te drinken. Ik ben hartstikke lactose-intolerant.

A:

Wat -

B:

Hè?

A:

De -

B:

Waarom gebruik je dan in godsnaam yoghurt?

A:

Fuck...

F:

Omdat je van echte verf drinken hartstikke doodgaat, dumbass.

B:

Ik zeg ook niet dat je echte verf -

F:
Ik heb liever flinke diarree dan dat ik dood ben, ja?

B:
Alsof dat de enige opties zijn...

F:
Kut.

B:
Wat?

F rent af

F:
Shit shit shit shit shit shit...

*G komt op als conciërge, in een overall en met een zwabber. Fluit, zingt of neuriet
Too Much Heaven van de Bee Gees. Zwabbert de gemorste yoghurt op, zet een
bordje met 'pas op, nat' neer en gaat af*

E:
Goed, waar waren we?

D:
Nog niet begonnen geloof ik.

E:
A ja. Dan... dan was ik nog niet op.

C:
Klopt.

E wil af, maar stopt omdat H op komt

H:
Als we toch nog niet zijn begonnen, en er is zelfs nog geen rolverdeling, kunnen we toch net zo goed met vier anderen op de vloer beginnen?

B:
Ja net zo goed.

H:
Oké.

C:
Dus laten we het lekker zo.

H:

Waarom?

B:

Omdat je net zelf zegt dat het niet uitmaakt wie er begint.

H:

Voor het stuk maakt het niet uit, maar wij vervelen ons de toring.

D:

Wie, wij?

H:

Wij, de rest die nog niet op is geweest.

B:

Maar je bent nu toch op?

H:

Maar de rest niet.

C:

Wie zijn dat?

I, J en K komen op

I en J:

Wij willen ook tekst.

B:

Oh.

K:

Ik hoef niet per se.

H:

Jij niet?

K:

Nee, ben wel oké.

D:

Is er iets?

K:

Nee hoor.

C:

Niet boos of zo?

K:
Nee.

E:
Maar je wil gewoon geen tekst?

K:
Nee.

B:
Dat is toch raar?

C:
Heel raar.

E:
Hoe dan ook, ik ben af.

E gaat af

D:
(naar E, richting de coulisse) Vergeet niet te zeggen dat het niet de cue -

F komt op in ander kostuum en met een blik "verf". Neemt een slok

A:
Te vroeg!

F:
Hè?

E komt op

E:
Sorry sorry sorry.

E en F willen af lopen, als L op komt

L:
Wacht even. Wat is dit?

B:
Wie ben jij?

L:
Ik ben dinges van de kostuums.

D:
Oh, ben jij dinges? Hoi.

C:
Zou ik jou zo even kunnen spreken?

B:
Wat kom je doen?

L:
Ik kom me afvragen wat jij
(gebaart naar F) aan hebt.

A:
En dat kan niet vanuit de coulisse?

L:
Hè?

A:
Wat?

L:
Vanuit de coulisse?

D:
Ik denk dat wordt bedoeld dat je, om je iets af te vragen, niet het toneel op hoeft?

L:
Oh, zo.

B:
We snappen best dat je je iets afvraagt - wij vragen ons van alles af - maar dan kom je toch niet zomaar het toneel op?

L:
We zijn toch nog niet begonnen?

H:
Nee, we zijn nog niet begonnen, en we willen - als we weer opnieuw beginnen - graag met andere spelers beginnen omdat we ons -

B:
Wat je zei, is dat het niet uitmaakt.

I en J:
Wij willen ook tekst.

H:
Oké, het maakt wel uit. Jullie staan al vet lang op de vloer in een stuk van een half uur. En wij staan daar te wachten en te wachten op een cue die maar niet komt, omdat jullie steeds opnieuw beginnen. En als we eerlijk zijn...

I en J:
Wij willen ook tekst.

H:
Ja, wij willen ook tekst.

B:
Jij hebt toch tekst.

H:
Ja doe!

L:
Mag het heel even over de kostuums gaan?

C:
Nou graag.

K probeert stiekem af te lopen maar iedereen ziet dat. Hij stopt

B:
Geen tekst is prima, maar je doet wel gewoon gezellig mee.

A:
Laat die jongen...

H:
Laat iemand anders dat nou zeggen.

D:
Wat?

H:
Laat iemand anders dat nou zeggen.

D:
Nee, sorry, ik bedoel: wát? Wát moet iemand anders zeggen?

H:
Maakt niet uit wat, gewoon de volgende zin.

D:
Oh zo...

K gaat toch af

H:
Oké...

*(gebaart richting H, I en J dat ze iets moeten zeggen) ...zeg maar iets.
...maakt niet uit wat.
...zeg maar... toe maar...*

I en J:
(twijfelend) Wij willen ook tekst.

C:
Nee, dit schiet lekker op.

H:
Nee, iets anders...

I en J:
Wij willen ook tekst.

B:
Jezus.

H:
Godver jongens ik probeer jullie te helpen.

K komt stilletjes weer op met een rugtas. Probeert naar de overkant van het toneel te sneaken, maar wordt weer door iedereen gezien

C:
Je weet dat we je gewoon kunnen zien, hè?

K struikelt over het blik verf

K:
Sorry.

De eerste noten van Too Much Heaven klinken. G komt op met een zwabber. Maakt schoon en zingt mee met het nummer, terwijl de rest ernaar kijkt. G gaat af. De muziek stopt. K probeert ook af te lopen maar wordt tegengehouden

F:
Wat ga je doen?

K:
Sorry.

L:
Wat ga je doen?

K:
Ik moet gaan.

H:
Pardon?

B:
Je moet gaan?

I en J:
Wij willen ook tekst.

B:
Hoezo moet jij gaan?

K:
Ik moet de bus halen.

L:
Laat je je kostuum dan wel hier?

K doet zijn letter af

K:
Oké... nou... ik moet dus de bus halen.

C:
We zijn toch nog niet klaar?

D:
Sterker nog: we zijn nog niet eens begonnen...

K:
Ja, nee, maar -

A:
Wat?

K:
Ik uhm... doe niet meer mee.

H:
Hoe bedoel je?

K:
Ik vind dat altijd zo flauw: theater over theater.

A:
O.

K:
Dat is echt al honderd keer gedaan.

H:
O?

B:
Dus?

K:
Dus doe ik niet meer mee.

F:
Wat is er mis met theater over theater?

B:
Helemaal niks.

D:
Toneel op toneel is gewoon leuk meta.

K:
Prima, maar jullie hebben mij toch niet nodig? Met hoeveel zijn we?

A:
Nee, maar 'samen uit samen thuis' toch?

C:
We staan hier allemaal niet voor onze lol. Heb je gezien wat ik aan heb?

E:
Pardon, heb je mij gezien?

L:
Hé!

D:
Ik vind jullie allebei prachtig.

K:
Het is me gewoon te flauw en voorspelbaar.

H:
Voorspelbaar?

K:
Ja.

B:
Voorspelbaar?

K:
Ja?

B:
Oké, voorspel eens dan. Wat gaat er nu gebeuren?

K:
Nou, ik voorspel dat dit hele stuk nooit gaat beginnen, dat er straks iets misgaat met de techniek en ik durf te wedden dat zometeen de zogenaamde regisseur ook nog op komt vanuit het publiek.

M:
(*vanuit het publiek*) Ja als je het al verklapt, is het toch geen verrassing meer!

K:
Zie je?

M komt op vanuit het publiek

M:
Ja, ik stop 'm toch eventjes. Dit is niet goed jongens. Ik doe straks individuele notes, maar over het algemeen kan ik nu vast zeggen dat ik niet blij ben.

E:
Wat doe je?

M:
Hm?

E:
Wat doe je?

M:
Niks. Wat doe ik?

E:
Dit.

E gebaart hoe M opendraait naar het publiek

M:
Wat?

E:
(*gebaart opnieuw*) Dit wat je aan het doen bent.

M:
Wat ben ik aan het doen?

E:
Wat sta je nou te doen?

M:
...ik praat...?

E:
Nee ja, maar naar wie praat je?

M:
Oh. Dat.

E:
Ja.

C:
Wat?

M:
(herhaalt E's gebaar) Dit.

C:
Wat betekent dat?

M:
Dat ik opendraai.

C:
Hè?

M:
Ik draai open.

E:
Ja precies.

M:
Ja?

E:
Ja hoezo draai jij open?

M:
Hoezo niet?

E:
Dat hebben we toch niet afgesproken?

M:

Dat ik opendraai?

E:
Ja.

M:
Nee, dat hebben we niet afgesproken...

E:
Nee.

M:
En dat is erg... want?

E:
Je doorbreekt de vierde wand.

M:
Ja... oké?

E:
Dat je het publiek erkent.

M:
...ja...? Nee, wat?

E:
We hebben toch niet afgesproken dat we zonder vierde wand spelen?

M:
...nee... oké.

E:
Maar jij bepaalt ineens dat we -

M:
Ik ben toch de regisseur?

E:
Nee, je speelt de regisseur.

M:
En sowieso: we hebben toch ook niet afgesproken dat we mét vierde wand spelen?

E:
Nee...

M:
Plus: hoeveel theater zie jij tegenwoordig nog met een vierde wand? Niet veel, kan ik je

vertellen. Dus ervan uitgaan dat dat de standaard is, en doen alsof ik een rare keus maak, slaat nergens op. Het is eerder een rare keus om met een dichtgetimmerde vierde wand te spelen. Dat is meer een keus dan zonder. Maar goed. We zijn nog niet eens begonnen.

...

(*zachtjes*) Jij bent toch? Heb ik nog...? Ik dacht dat...
...tekst!

G:
(*vanuit de coulisse*) Waarom zijn jullie allemaal op?

M:
Hè, moet ik af? Ik ben er net.

G:
(*vanuit de coulisse*) Nee, dat is je tekst.

M:
Wat?

G:
(*vanuit de coulisse*) Waarom zijn jullie allemaal op?

M:
Wat is daarmee?

G:
(*vanuit de coulisse*) Dat is je tekst!

M:
Hè?!

G:
(*vanuit de coulisse*) Je zegt: "Waarom zijn jullie allemaal op?"

M:
Oh fuck ja. Thanks. Waarom zijn jullie allemaal op?

I en J:
Wij willen ook tekst.

K:
Mag ik trouwens nog heel even: ik vind het dus, ook buiten al deze flauwe bedoelingen, waanzinnig slecht geschreven dit.
...wat?
...mag ik dat niet zeggen? Wat? Wat kijken jullie me aan? Is toch zo?

L:
Bedoel je jouw personage... of?

H:

Ja, want je kan niet 15 supergelaagde personages verwachten in een stuk van een half uur.

K:

Nee, ik bedoel in het algemeen. Gewoon niet goed geschreven. Je hoort ook de hele tijd de schrijver erdoorheen, ik vind dat zo'n zwaktebod. Wat is er nou? Waarom kijken jullie zo?

B:

Het stuk is nog niet afgelopen. Ik zou de schrijver niet beledigen als ik jou was.

K:

Wat, denk je dat-ie wraak gaat nemen, omdat ik zeg dat -

G komt op, smeert poep uit over K en gaat af

D:

Ik vind het dus juist supergoed geschreven.

K:

Gadver.

C:

Dat is dus gewoon yoghurt.

H:

Nee joh.

C:

Wedden?

H:

Dat het geen poep is snap ik, maar je kan toch zien dat het geen yoghurt is?

C:

Wat dan?

H:

Chocolademousse ofzo?

C:

(Richting G in de coulisse) Yo, wat was dat?

B:

Hij is doof.

C:

Doof? Hijzelf of zijn personage?

D:

Personage? Hij is toch de souffleur?

E:

Nee hij speelt de souffleur.

H:

Een dove souffleur?

C:

Maar is hij doof of speelt hij doof?

A:

Hij doet aan *method acting* dus daar zit geen verschil tussen.

F:

Serieus?

A:

Bloed.

B:

Maar hoe kan hij aan *method acting* doen als we de rollen nog niet eens verdeeld hebben?

H:

Ja, hoezo hebben sommigen al wél rollen? Regie, souffleur, Manuela...

E:

Conciërge-type dat die yoghurt op kwam ruimen met een zwabber.

A:

Dat is toch dezelfde als die souffleur? Die ene die chocolademouse in zijn gezicht smeerde?

H:

Hoezo heeft hij meerdere rollen?

K:

Dat heet een dubbelrol.

H:

Ja, maar hoezo heeft hij een dubbelrol? Terwijl -

I en J:

Wij willen ook tekst.

E:

Dit slaat toch nergens op. Wacht.

E loopt af, en weer op met een script in zijn hand

E:

Nou ja zeg... oké, ik wil niet zeiken, want ik vind het allemaal al zo negatief dit -

D:

Ik vind het juist leuk.

E:

- maar hier staat serieus dat ik op kom als clown of - en ik citeer: "iets anders doms".

K:

(pakt het script van E) Dat bedoel ik, dan ben je toch gewoon een luie schrijver?

D:

Zeg dat nou niet!

E:

Ik heb verdomme drie uur in de schmink gezeten.

K:

Het lijkt toch alsof de schrijver het script heeft laten vallen en de pagina's daarna in willekeurige volgorde heeft opgeraapt en dacht: fuck it. Dit slaat nergens op. Hier, moet je lezen: Is dat niet van Proust? - Ik geloof het ja. - Wat? - Nee, wie? - Wat wie? - Proust is een wie, niet een wat. - Hè? - Lieverd, hij bedoelt: Proust was Frans. - Maar wat lul jij dan? - Ik vertaalde ongeveer. - F komt op met een blik verf, drinkt dat leeg en sterft.
WAAR SLAAT DAT NOU OP?

I en J:

Wij willen ook tekst.

H:

(gebaart naar K) Jij wil niet eens meedoen en hebt zelfs meer tekst
(gebaart naar I en J) dan zij.

K:

Nou, mijn tekst mag je hebben. Vet dom dit. Wat zei ik nou net? "Zwaktebod"? Wie zegt dat? Niemand praat zo.

B:

Nee ik dan, met m'n "honoreren".

D:

Is dat niet van bridge?

B:

Honoreren?

D:

Nee, zwaktebod.

A:
Honoreren is toch geen raar woord?

C:
Is zeker weer Frans?

A:
Nee. Of nou ja, het komt wel uit het -

H:
Ja hoor, de drie die het langst op zijn, hebben weer alle tekst.

B:
Kan je nou alsjeblieft ophouden over wie hoeveel tekst heeft? Ik word er schijtziek van.

F:
Anders ik wel.

H:
(gebaart naar B) Ja, jij hebt makkelijk lullen.

K veegt gezicht af aan mouw

I en J:
Wij willen ook tekst.

L:
(ziet K) Hé! Hou daar eens mee op! Kijk nou wat je doet!

E:
Oh, het is trouwens chocoladetaart. Ik zag een taart staan achter net.

F:
Taart?

D:
Nou, wat een verrassing.

L:
Niemand eet taart zolang hij of zij nog in kostuum is.

A:
Mag jij wel taart met je lactose-shit?

F:
Bemoei je er niet mee.

G:
(vanuit de coulisse, door een microfoon als een technicus) Excuus jongens, jullie lopen

vreselijk uit en ik heb ook gewoon met de arbo te maken en zo. Dus ik ben effe sigaretje doen.

Theaterlicht gaat uit. TI-lampen (of iets soortgelijks) knipperen aan.

M:

Oké! Ik weet dat het een rol is, maar ik neem toch heel even de regie weer in handen. Dit is chaos toch? Is er iemand blij met hoe dit gaat? Werkt dit voor iemand?

D:

Ja, ik heb het dus wel naar m'n zin, maar ik snap wel wat je bedoelt.

M:

Oké. Even iedereen rustig. Even ademen met z'n allen.

(M ademt diep in) Op de eerste plaats: vanaf nu steek je je hand op als je wat wilt zeggen.

I en J steken hun hand op

M:

Tering jongens, even niet.

I en J doen hun hand omlaag

M:

Goed. Adem in... adem uit... goed zo... oké mensen, blijf even in de ontspanning. Hoe krijgen we die concentratie weer terug? Even zip-zap-zoppen?

F steekt een hand op

M:

Ja?

F:

Ik hoorde zojuist iets over een taart en ik zou daar graag meer informatie over willen.

M:

Kunnen we ons even focussen op de voorstelling?

F:

Niet echt.

M:

Waarom niet?

F:

Vanwege de taart.

M:

Wat is er nou belangrijker, een of andere domme taart of de voorstelling?

A, B, C, D, E, F, H, K en L:
Taart.

G:
(*vanuit de coulisse*) Taart!

I en J:
Wij willen ook tekst!

M:
Serieus? Oké, kom maar op met die taart.

G komt op met die taart

M:
Even kijken. Hoe gaan we dit doen? Uhm... heeft er iemand een mes? Jongens, focus alsjeblieft! Heeft er iemand een mes?

C:
Jij toch?

B:
Wat?

C:
Jij hebt toch altijd een mes op zak?

B:
...nee joh...

C:
Huh? Oh.

M:
En in hoeveel stukjes zal ik 'm snijden? Met hoeveel zijn we?

K:
We zijn met z'n...

F:
Maar misschien wil niet iedereen.

A:
Jij niet, vanwege je maag?

F:
Bemoei je er nou niet mee.

M:

(tegen G) Wil jij vragen wie er taart wil? Dan zoek ik een mes.

G:

Wie wil er taart?

Een paar steken hun hand op, de meeste letten niet op

G:

Taart? Jij ook? Jij taart? Manuela?

A:

Wat?

G:

Stukje taart?

A:

Oh ja lekker.

G:

Jij ook? Ja? Taart? Taart? Jij ook taart?

B:

Hm?

G:

Of je taart wil.

B:

Ja.

G:

Taart? Taart? Tien.

E:

Doe toch maar niet.

G:

Oké, geen taart. Negen.

E:

Ben op dieet.

G:

Ja.

E:

Probeer dus even de suiker te laten liggen.

G:

Ja, dan tel ik jou ook mee.

M:

Oh gelukkig, je telt mij ook mee... ik was even bang dat het er tweeënzestig - tering. Oké. Hoe gaan we dit - hoe deel ik - wacht. Zo is acht... dus dan is zo zestien. Oeh, dat worden wel kleine... oké, wacht.

G gaat af

M:

Tweeëndertig - ja nee dat gaat echt niet. Zeker niet zonder mes. Heeft echt niemand iets bij zich?

B:

Ja oké, maar ik wil 'm wel echt terug.

B haalt een zwaard uit zijn broek en geeft dat aan M

M:

Thanks.

M probeert met het zwaard de taart op te delen in 61 stukjes

A:

Zo dun?

M:

Ja... nee, deze moet dan nog door vieren...

A:

Hm... dan hoef ik geloof ik niet.

D:

Nou, dat scheelt er weer een, toch?

M:

Ja, hoera. Dit is ook echt niet te doen, joh.

B:

Jezus, zo dun? Kan je beter een kaasschaaf gebruiken of zo.

M:

Als er al niemand een mes bij zich heeft, lijkt me de kans niet groot dat er wel mensen met een kaasschaaf rondlopen.

Vijf of zes spelers halen een kaasschaaf uit hun zak en steken die in de lucht

M:

Oké...

M pakt er een aan en probeert een plakje van een hompje taart af te snijden, wat ook voor geen meter gaat

M:

Godver... oké, dit wordt een zootje. Kan iemand anders even?

K:

Misschien gewoon omstebeurt een hapje? Veel meer is het toch niet.

H:

Hebben we wel genoeg vorkjes? Ik ga geen vorkje delen of zo hoor, dat vind ik echt goor.

E:

Handen gewoon?

L:

Handen? En dan afvegen aan je broek zeker? Sowieso even attentie, als je taart wil: kostuum uit.

Iedereen legt diens letter weg

M:

(raapt wat er over is van de taart met twee handen op en houdt het omhoog) Ik ga rond met wat er nog over is van de taart en iedereen neemt een hapje met z'n mond. En dan gaan we als de sodemieter preppen en gewoon vanaf het begin. Ja?

Niemand is meer echt enthousiast over de taart. Ze pakken allemaal een ogenschijnlijk willekeurige nieuwe letter en gaan preppen. De oude E wast zijn gezicht, de nieuwe E krijgt schmink op. Iedereen neuriet of zingt Too Much Heaven van de Bee Gees. G komt op met een zwabber. M laat de taart uit zijn handen vallen. G en M ruilen van kostuum. De nieuwe G zwabbert de taart op en gaat af

Nieuwe H:

Drie, twee, een:

Nieuwe I en J:

Wij willen ook tekst.

Nieuwe H:

Prima.

Nieuwe E:

Drie uur in de schmink, m'n reet.

*De nieuwe M gaat in het publiek zitten. De tl-verlichtingen gaat uit, het theaterlicht aan.
Iedereen af, behalve de nieuwe A, B, C en D; die blijven (of komen) op*

Nieuwe A:
Eerst de rolverdeling?

Nieuwe B:
Ja hoor.

Black-out

E I N D E